

عنوان مقاله:

اثربخشی روایت درمانی بر تاب آوری و شادکامی دانش آموزان اختلال یادگیری خاص دارای مادر سرپرست خانوار در دوران کرونا

محل انتشار:

سومین همایش ملی آسیب شناسی روانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مرتضی مرشدی - دانشجوی مقطع ارشد مجازی دولتی، رشته علوم تربیتی، دانشکده تربیت دبیر شهید رجایی تهران، تهران.

زهرا سروش - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه پیام نور نطنز، نطنز، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به منظور اثربخشی روایت درمانی بر تاب آوری و شادکامی دانش آموزان اختلال یادگیری خاص دارای مادر سرپرست خانوار در دوران کرونا انجام گرفت. پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه شاهد بود. جامعه آماری کلیه دانش آموزان دختر دارای اختلال یادگیری خاص تک والدینی مادر سرپرست مقطع چهارم و پنجم ابتدایی که در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ مشغول به تحصیل است و تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره) و بهزیستی شهر کاشان در دوران کرونا بودند. تعداد این دانش آموزان ۷۵۶ نفر بود که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس ۳۰ نفر از دانش آموزان به عنوان نمونه آماری انتخاب و از این تعداد ۱۵ نفر از دانش آموزان به صورت تصادفی در گروه شاهد و ۱۵ نفر از دانش آموزان در گروه آزمایش جایگذاری شدند. گردآوری داده ها از طریق پرسشنامه های شادکامی آرچیل و همکاران (۱۹۸۹) و تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) صورت گرفت. پس از اجرای ابزارها برنامه ی روایت درمانی وایت و اپستون (۱۹۹۰) در هشت جلسه یک ساعته هفته ای دو بار برای گروه آزمایش برگزار شد. برای آزمون فرضیه ها از آزمون تحلیل کوواریانس های تک متغیره استفاده گردید. نتایج نشان داد که روایت درمانی بر تاب آوری ($F=219.832, P<0.01$) و شادکامی ($F=78.774, P<0.01$) معنادار است.

کلمات کلیدی:

اثربخشی روایت درمانی، تاب آوری، شادکامی، دانش آموزان اختلال یادگیری خاص، مادر سرپرست خانوار، دوران کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1630251>

